

KAVÁRNA PRO RODIČE

středa 16. listopadu od 16 hodin

Hodnocení podporující vlastní učení dětí

Přijďte si s námi povídat o tom, jak ve škole
hodnocení podporuje motivaci dětí k učení.

PROGRAM

16:00	Zahájení
16:10	O jaká východiska se opíráme (Zuzka)
16:30	Praktická ukázka hodnocení (Petra)
17:00	Diskuse
17:30	Ukončení

ZÁKLADNÍ VÝCHODISKA NAŠÍ PRÁCE

- vycházíme z předpokladu, že žáci by měli ve škole spolupracovat a být vedení k vzájemné sounáležitosti, nežli mezi sebou soupeřit
- nadužívání sumativního hodnocení vede k odpoutání pozornosti žáků od samotného procesu učení, k orientaci y závislosti na pouhý výsledek, na “odměnu”
- žáka nezajímá to, co dělá pro svůj další rozvoj, ale jaká bude “známka”

zaměřujeme se na **FORMATIVNÍ HODNOCENÍ**

→ kvalitní a smysluplnou zpětnou vazbu žákům

neuplatňujeme **NORMATIVNÍ HODNOCENÍ**

→ srovnávání žáků mezi sebou (příklad Bohdanka)

FH je skvělý nástroj pro lepší učení

- ❖ probíhá **během učení** (v průběhu hodiny, v centrech aktivit)
- ❖ důležité je, aby do hodnocení byli **zapojeni i žáci samotní**
- ❖ stejně tak **pomáhá v práci učitelům** - zjišťujeme, co se žák opravdu naučil a podle toho se rozhoduje o dalším postupu

CO JEŠTĚ POMÁHÁ

- ❖ **kriteriální hodnocení** - vztahuje se k věcným měřítkům a cílům

[ukázka](#)

- ❖ **individualizované hodnocení** - srovnáváme současné výkony žáka s jeho výkony minulými a hodnotíme především jeho osobní rozvoj (portfolia)

Co znamená FH v praxi?

1. zajistit, aby žáci znali a přijali **cíl hodiny**, aby o něm přemýšleli a rozuměli mu
2. zařídit, aby **rozeznali kvalitu**, aby věděli, jak poznají, zda dosáhli či nedosáhli cíle (důkazy o učení)
3. vyučování musí být postavené tak, aby učitel měl během hodiny představu o tom, kde se které dítě v procesu porozumění **nachází** (kartičky, semafor atp.) → poskytování zpětné vazby
4. hodina má obsahovat příležitost pro **vzájemné hodnocení mezi žáky**
5. nezbytnou součástí je prostor pro **sebehodnocení**

POPISNÝ JAZYK

- objektivní - konkrétně popisuje to, co se skutečně stalo - popisujeme to, co jsme viděli či slyšeli

HODNOTÍCÍ JAZYK

- subjektivní pohled na věc - představy, domněnky,

KLASIFIKACE

- ❖ legitimní způsob hodnocení žáků
- ❖ ve školách často upřednostňována pro jednoduchost, rychlost, přehlednost
- ❖ žáci známkám často nerozumějí
- ❖ dochází ke “škatulkování” žáků
- ❖ špatné známky posilují špatné postoje k předmětu, ke vzdělávání;
- ❖ posilují negativní vnímání vlastní hodnoty
- ❖ jsou zdrojem strachu, trestů, lhaní,
- ❖ učitelé nevnímají, že porovnávat výkony žáků známkou je nesmyslné popírá individuální přístup ke vzdělávání

PODPORUJÍCÍ HODNOCENÍ

- **cíl:** podporovat motivaci žáků k učení, radost, kreativitu
- **využíváme velmi rozmanité způsoby:** slovní hodnocení, známky, puntíky, razítka, samolepky, diplomy a certifikáty, pochvaly,.....

Celistvý pohled na hodnocení a snaha o jeho kvalitu se projevují v mnoha jednoduchých, ale klíčových činnostech:

- ❖ ve škole žáky **nesrovnáváme** mezi sebou, ani jejich výkony
- ❖ při hodnocení chápeme každé dítě jako jedinečnou a neopakovatelnou osobnost → **individuální přístup**
- ❖ většina **úkolů je hodnocena hned slovně** (ústně) → popisný jazyk

- ❖ **jedničky** jako posilující odměna (nejsou to jedničky motivační za “snahu”, ale známky **za dobrou práci**)
- ❖ odměnu (jedničku) je možné získat v každé hodině → každý žák to má ve svých rukou (nemusí být nejlepší, bezchybný, ale pouze plní úkoly, jak nejlépe dovede - není srovnáván s nikým jiným)
- ❖ nepostupuje výkonově (nejvíce bodů, nejméně chyb,...), ale **procesně** (najdi řešení, vymysli, navrhni, vytvoř,...)

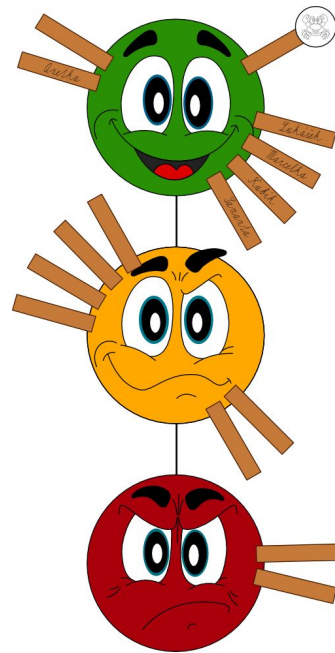
- ❖ používáme **pestré výukové metody a formy práce** → uplatnění různých typů inteligence žáků
- ❖ hodnotíme proces učení v průběhu celé vyučovací hodiny
- ❖ důležité: pokud žák kritéria nesplní, známka se neuděluje → hledáme cesty, jak postupovat dál
- ❖ u starších dětí využíváme **širší škálu známek**, ovšem nikoliv čtyřky nebo pětky → zde volíme zápisy typu **N** (nepovedlo se, nezvládl, nestihl,...) → hledáme cesty, jak postupovat dál

SEBEHODNOCENÍ ŽÁKŮ

- ❖ důležité pro rozvoje dovedností žáků, znalost jeho rezerv, pro kritické myšlení, sebepojetí a mnoho dalších věcí
- ❖ součást dobré didaktiky ve třídě
- ❖ učitel dodává dětem **různé techniky a nástroje**, aby tyto činnosti byly podnětné a pestré (zabránění formalismu)
- ❖ vytváří to prostor pro **symetrii ve třídě** (učitel není ten, kdo určuje, co je dobré a co ne - např. výkres)

PŘÍKLADY SEBEHODNOCENÍ

- ❖ hodnotící listy - ukázka
- ❖ piktogramy, smajlíci
- ❖ tělesné schéma
- ❖ 2 + 1
- ❖ tichá galerie
- ❖ portfolia
- ❖ PPP

Velký význam má i **vrstevnické hodnocení**, kdy hledáme **ocenění práce** spolužáků a přidáváme **doporučení** pro další práci.

PRAKTICKÁ UKÁZKA

A $F \cdot d = 0 \Rightarrow \odot = 0$	B 	C
D 	E 	F
G $100 \times 0 = -V$	H $IQ \text{ ☹☹☹☹} > IQ \text{ ☹☹}$	I $\frac{\vec{v}}{a} = \$$
J 	K 	L $t > X \Rightarrow \forall x = \dots$
M 	N 	O
P $\neg (\text{☀} \wedge \text{☹})$	Q $\forall \text{ stick figure} \in \text{cloud} . \text{stick figure}^n$	R
S 	T 	U $\forall x. \text{stick figure}(x) > 0 \wedge \text{stick figure}(x) \geq \text{stick figure}(x)$
V 	W 	X $100 > IQ_1 > IQ_2$

Kritéria práce:

1. Vytvořte skupiny u stolečků
2. Zkuste vyluštit ukrytá přísloví
3. Pracujte společně
4. Mějte úsměv na tváři :-)

Vybrané metody práce

Semafor - barevné kelímky

zelený: zadané práci rozumíme, nepotřebujeme žádnou pomoc

červený: objevily se nejasnosti, potřebujeme poradit

žlutý: práci máme dokončenou / připravenou ke kontrole

Pravidlo A-B-C

A: radíme se ve skupině, spolupracujeme

B: jdeme na radu k jinému stolu

C: jdeme na radu k učitelce

Ocenění pro skupinu/ jednotlivce

Po kontrole/ prezentaci práce oceňujeme členy skupiny

Sebehodnocení - teploměr

- Rychlá zpětná vazba pro učitele

ZÁVĚREČNÁ REFLEXE

ZADÁNÍ:

Na základě karet na tabuli jednou větou zhodnotit přínos, pocit, zjištění,... z dnešního setkání.

